

Petru
Čirdu

NEKDO GLEDA Vrag vedi
IZ MENE kaj v zakletem gradu se dogaja
od lepote uničena dekleta
z lastnimi telesi se vojskujejo
v ogledalih

V spanju
moški podpisujejo
razprave o zvestobi

Nekdo iz mene gleda
kako škodljiv nesporazum
prosojno zelenje zgubljene luči
po vogalih modreci bedijo

TA JAZ Dolgo te že nosim v sebi
 prepričan da napravil sem iz tebe ideal.
 Ko se napotim v svet
 zvonar v sosednji vasi mi zaspi
 sredi profesionalnih zvokov
 pod obtožbo da ni spolnil božjega ukaza.

A zvon toži.

V vsakem zvoku drug zvonar zaspi.

Nekdo je umrl brez mene
 sredi mojega pogleda.

Zdaj ves srečen gledam

kako se muka mi v kosteh razrašča.

SEDANJI ČAS Pripravi se na srečo
 mi dopoveduješ
 zamenjava po vrsti svoja mesta
 pogovarjava se spretno
 del surovega življenja plačava

Nekdo se naseljuje v naju
 medtem ko midva
 se v nekoga drugega seliva

Pripravi se na srečo
 sem ti rekel
 telo se ti pokriva z glasbo
 Sleci s sebe to življenje slabovidno

JUTRO Dvigajo se boki,
 spušča se jutranja zarja.

Nerojeni otroci vejo vse.

Lomljivo je pod njimi polje.

Nihče ne sluti da divja trojanska vojna
 med tvojimi ustnicami in mojim čakanjem.

Zajtrkujeva v travi,
 kraj vasi, v vinogradu,
 kjer bog obljubil je devico.
 (Pravijo, da so ga kmetje zaobšli
 na poti k svojim njivam)
 Marija, Marija,
 komu kažeš pot do sebe,
 bose in razgaljene?

Dvigajo se boki,
 spušča se jutranja zarja.
 Telo navaja naju zdaj na greh.
 Ne moreva nikamor.

V MEJAH VIDA

Rad imam tvoje bleščeče prsi
 ki jih tudi slepci vidijo
 ki jih tudi bog je videl
 ko sem ga poklical
 da si na skrivaj ogleda sliko ki prešla si vanjo.

V mojo izbo iz glasbe si vstopila
 kakor v kakšno nótranjost zdravilno,
 kot v razmišljanje ki za menoj hiti.

Ranljiva in pogubna
 in blizka rosi sredi popoldneva.

Svoje sedlo dam za bedra, ki so vid
 mi odklenila.
 Svoje telo za logos svojega telesa.

LOGOS IN BIVANJE

Ervinu Marešu

Stojim in gledam
 kakšen neki je ta jezik ki v njem pleteniči
 in kliče na pomoč svojim besedam
 med rojstvom in življenjem.

V svoji osamljenosti neki človek z mano
gleda ko nad mojim bitjem
noč se spušča z okna ki občasni
ga pogovori oskrunjajo.

Kdo bi mogel razvozlati znamenje noči
v zastekleno okno vrženo
ob njegovem rojstvu?

Nekdo med svojim govorjenjem se zbudi
in vpraša:
je mar moja podoba pravkar šla tod mimo?

Stojim in gledam
kakšen neki je ta jezik ki v njem pleteniči
na pol poti med sabo in nikomer.
Tu govornik pade na obraz
jaz ozrem se za besedami ki so odfrfotale,
a nekdo oglašča se v objemu stvarnosti,
obsojen govoriti s srcem.

NA HITRICO V POGOVORU

Ponoči so ženske motne
in ohole in bistvene.

Iščejo potujoče zmagovalce
nad resničnimi predmeti.

Zadnji ples je ves med zlogi.

Tu prepozna temo v nastajanju
in tiranske želje

in dva moška pred isto ljubeznijo,
brez sramu razgaljeno.

Čas prihaja s svojo zvezdo
a brez vrat pri vhodu.

Urno razprostrite svoja srca,
odénite se z govorom ptic roparic.

PRAVICA Prišel sem in videl:
 DO OBLIKE trojanskega konja, ves je trepetal in šepal
 IN ZAMISLI in odrasel, da, odrasel
 iz polžjega je roga lezel.
 Tebe videl sem vso žalostno,
 ko si polzela vase.

Z avtorjevim sodelovanjem
 prevedel C. Zlobec

Petru Cîrdu se je rodil 1952. v Baricah pri Vršču. Študiral je v Beogradu in v Bukarešti. Je glavni urednik Lumine, literarne revije romunske narodnosti v Jugoslaviji, in Književne občine Vršac (založbe, ki jo upravljajo sami avtorji). Doslej je objavil dve pesniški zbirki, *Menire in doi*, 1970 (*Namen v dvoje*) in *Aducătorul ochiului*, 1974 (*Prinašalec očesa*). Petru Cîrdu je za svojo poezijo prejel nagrado Lumina za najboljšo knjigo v romunskem jeziku v Jugoslaviji. V večjih ali manjših izborih so njegove pesmi izšle v vseh jezikih narodov in narodnosti Jugoslavije. Tudi sam veliko prevaja (iz srbohrvaščine, slovenščine, francoščine in italijanščine). Pripravil je tudi antologijo slovenske moderne poezije od Kosovela do Iva Svetine, ki naj bi v kratkem izšla pri bukareštanski založbi Univers.